

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5529/07
06.03.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Душанке Марјановић и Драгана Скока, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Радојком Маринковић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА адвоката, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе - Регионални центар Београд, ради поништаја решења 02 бр. 4311-32/2007 од 27.04.2007. године, у правној ствари доприноса, у нејавној седници већа одржаној дана 06.03.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале ВВ бр. 431-1Д/1163 од 07.04.2006. године, а којим му је утврђено аконтационо задужење доприноса за социјално осигурање за период 01.01.2006. до 31.12.2006. године, с тим да месечна аконтациона обавеза доприноса за социјално осигурање износи 44.750,00 динара, односно за јануар и фебруар 2006. године укупно 89.500,00 динара.

Поднетом тужбом тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Указује да је у пореској пријави коју је поднео првостепеном пореском органу омашком пријавио приход за 2006. годину од 1.500.000,00 динара, а требало је да упише 500.000,00 динара, што је реално. Истиче да другостепени орган није озбиљно размотрио изјављену жалбу, већ само побројао законске одредбе на које се позвао, уз напомену да му је 2005. године обавеза доприноса за социјално осигурање утврђена у износу од 83.777,94 динара и да повећање за 2006. годину није економски оправдано, нити могуће. Посебно истиче да остали порески обвезници адвокати, са приближно истим приходима и стажом, допринос за социјално осигурање плаћају у месечном износу од 9.600,00 динара, па би такав износ требало и њему да буде утврђен. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган у датом одговору на тужбу остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управно-правне ствари, Врховни суд Србије је нашао да тужба није основана.

Правилно је поступио тужени орган када је одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је то решење донето без повреда правила поступка и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права, односно одредбама чл. 12. ст. 1. тач. 1. и 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Сл. гласник РС" бр. 34/03 ... 101/05), чл. 17. ст. 1. тач. 18. Закона о здравственом осигурању ("Сл. гласник РС" бр. 107/05, 109/05) и чл. 105. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености ("Сл. гласник РС" бр. 71/03), на које се тужени орган правилно позива у оспореном решењу. Ово из разлога што се из списка предмета види да је првостепени орган утврдио месечно аконтационо задужење доприноса за социјално осигурање за период од 01.01.2006. до 31.12.2006. године, у износу од 44.750,00 динара, тужиоцу - оснивачу и власнику адвокатске канцеларије, као обвезнику доприноса за социјално осигурање, у смислу чл. 7. - 9. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање ("Сл. гласник РС" бр. 84/04 и 62/06), а поступајући по пореској пријави, коју је сам тужилац поднео. У поступку по жалби тужени орган је правилно нашао да је жалба неоснована и да тужилац уз жалбу није приложио доказе, којима би довео у сумњу чињенице, на основу којих је одлучено у првостепеном поступку, а на основу којих му је утврђена аконтациона обавеза доприноса за социјално осигурање за 2006. годину. При томе су у образложењу оспореног решења оцењени сви наводи жалбе и за ту оцену дати довољни и јасни правни разлози, а како исте наводе тужилац понавља у тужби, то разлоге из образложења оспореног решења овај суд у свему прихвата, као довољне и на закону засноване.

Суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, па налази да они код изнетог чињеничног и правног стања ове управно-правне ствари, нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења.

Полазећи од изнетог, Врховни суд Србије је, на основу чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРП" бр. 46/96) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

Лист Сл. Ср. 10/08, Одлука КАС у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 06.03.2008. године, У. 5529/07

Записничар Председник већа-судија

Радојка Маринковић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВГ